

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně Mgr. Kateřinou Kopečkovou, Ph.D., v právní věci

žalobce: D. P.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Jihomoravského kraje
sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2025, č.j. JMK 43382/2025, sp. zn. S-JMK 162872/2024/OD/Kš,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2025, č.j. JMK 43382/2025, sp. zn. S-JMK 162872/2024/OD/Kš, kterým žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru přestupků v dopravě (dále jen „*magistrát*“) ze dne 31. 10. 2024, č. j. OPD-52596/24-31, a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Magistrát uznal žalobce vinného tím, že jako provozovatel vozidla tovární značky Fiat, reg. zn. X, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Porušení pravidel silničního provozu spočívalo v neoprávněném vjezdu uvedeného vozidla, které bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, v Brně dne 29. 1. 2024 ve 14.03 hodin na pozemní komunikaci ulice Biskupská 280/7, úsek: SI_LPR_06. Porušením povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu došlo k jednání majícímu znaky skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Řidič vozidla, který není znám, porušil povinnost vyplývající ze zákazové dopravní značky „Zákaz vjezdu všech motorových vozidel“ (č. B 11) s dodatkovou tabulkou „Mimo vozidla s povolením OD MMB“ tím, že bez povolení vjel do oblasti působnosti zákazové dopravní značky. Provozovatel vozidla tím porušil
§ 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
3. Magistrát za uvedený přestupek žalobci uložil podle § 35 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu pokutu ve výši 2 000 Kč, spolu s povinností uhradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 2 500 Kč podle § 95 odst. 1 přestupkového zákona, § 79 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

I. Shrnutí procesního postoje žalobce

4. Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného je nesprávné a nezákonné, neboť právní hodnocení je v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu. Žalovaný nesprávně vyhodnotil skutkové i právní okolnosti daného případu.
5. Žalobce uvádí, že dne 29. 1. 2024 vjel svým vozidlem na ulici Biskupská v Brně, neboť se snažil zaparkovat co nejbližší sídlu České advokátní komory. U vjezdu předmětného úseku je umístěna dopravní značka „P 4b“ Jednosměrný provoz a teprve za touto značkou je umístěna značka označující pěší zónu a zákaz vjezdu všech motorových vozidel. Žalobce je držitelem průkazu ZTP, má tedy podle § 67 zákona o silničním provozu možnost za stanovených podmínek vjíždět i na místa označená značkou Zákaz vjezdu nebo Pěší zóna.
6. Žalobce dále namítá, že v řízení prohlásil a uznal, že vozidlo řídil on. To bylo rovněž předmětem vysvětlení, které podal správnímu orgánu a které je součástí správního spisu. Podle žalobce však magistrát uvedenou informaci ignoroval nebo nesprávně interpretoval. Žalovaný uvedený chybný postup nenapravil.
7. Žalobce má dále za to, že žalovaný postupoval formálně a neprovedl řádně dokazování. Žalobce se snažil vysvětlit okolnosti svého jednání a důvody, pro které nelze mít za to, že nemohl uvedený přestupek vůbec spáchat. Žalobce měl s ohledem na nutné potřeby a konkrétní okolnosti (průkaz ZTP) právo vjet do zákazu a projet dotčený úsek. Daný zákaz není absolutní, což plyne z dodatkové tabulky, kdy je na diskreci magistrátu, kdo spadá do okruhu „dopravní obsluhy“.

8. Žalobce dále poukazuje na matoucí umístění dopravních značek. Podle žalobce je nemožné po minutí značky jednosměrného provozu nespáchat přestupek, jelikož k jeho nápravě by bylo nutno provést otáčení či couvání v ulici s jednosměrným provozem, tedy přestupek s vyšší mírou závažnosti a nebezpečnosti, než je prostý vjezd. Podle žalobce jde o vytvoření tzv. pasti na řidiče, z níž se nelze dostat bez formálního naplnění skutkové podstaty alespoň jednoho přestupku.
9. V replice podané k vyjádření žalovaného žalobce setrval na své již uplatněné argumentaci a zopakoval, že mělo proběhnout řízení, v němž by byla posouzena jeho subjektivní odpovědnost s ohledem na to, že je držitelem průkazu ZTP. Žalobce jako důkaz k žalobním tvrzením navrhuje fotodokumentaci z místa dopravního značení, kopii průkazu ZTP a parkovací lístek z daného dne.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku žalobce setrval po celou dobu řízení před soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí procesního postojů žalovaného

11. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. K žalobní námitce označující regulaci daného úseku komunikace za „past na řidiče“ žalovaný uvádí, že skutečnost, že v daném úseku je nejprve umístěna značka upravující směr jízdy (jednosměrný provoz) a teprve následně značka zakazující vjezd motorových vozidel, není sama o sobě nezákonná ani nečiní dopravní značení rozporným. Jednotlivé dopravní značky upravují odlišné aspekty provozu a řidič je povinen je sledovat a respektovat. Skutečnost, že po projetí jedné značky následuje další dopravní omezení, nezakládá nezákonnost místní úpravy provozu.
12. Žalovaný doplnil, že držení průkazu ZTP samo osobě nezakládá automatické oprávnění vjíždět do míst označených zákazem vjezdu či pěší zónou. Ustanovení § 67 zákona o silničním provozu umožňuje stanovit výjimky, avšak nevylučuje plošně povinnost respektovat dopravní značení.
13. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

III. Posouzení věci

14. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
15. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci proběhlo jednání.
16. Mezi účastníky řízení není sporu, že vozidlo, jehož provozovatelem je žalobce a které podle svých tvrzení i řídil, projelo dne 29. 1. 2024 v čase 14.03 hodin úsekem ulice Biskupská, v němž je dopravní provoz omezen značkou „B 11“ s dodatkovou tabulkou „Mimo vozidla s povolením OD MMB“, která umožňuje vjezd pouze vozidlům s povolením od magistrátu.

Situace je zachycena i na třech fotografiích pořízených automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy, jež jsou součástí správního spisu. Není sporu ani o tom, že žalobce je držitelem průkazu ZTP (průkazu osoby se zdravotním postižením). Z fotografií ve správním spisu je zřejmé, že za zadním sklem vozidla se nachází značení ZTP na automobil. Z prvostupňového rozhodnutí magistrátu neplyne, že by tato skutečnost byla zpochybňována a nebyla by v úvahách magistrátu zohledněna, jak rozvedl žalobce u jednání.

17. Stejně tak není sporu o tom, že žalobce nereagoval na výzvu provozovateli vozidla ze dne 7. 2. 2024, č. j. GIN/MMB/OPD/0040901/2024, kterou magistrát v souladu s § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu žalobci sdělil, že došlo ke spáchání výše uvedeného jednání majícího znaky přestupku řidiče podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Zároveň magistrát žalobce vyzval k uhrazení částky 750 Kč a umožnil mu, pokud nehodlá určenou částku uhradit, rovněž sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku; to vše ve lhůtě do 30 dnů od doručení výzvy.
18. Výzva byla žalobci doručena dne 12. 2. 2024, žalobce na ni nezareagoval. Proto magistrát dne 10. 5. 2024 usnesením č. j. GIN/MMB/OPD/0196755/2024, odložil věc oznámení přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalobci zaslal příkaz o uložení pokuty za spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
19. Žalobce s příkazem nesouhlasil a podal proti němu dne 13. 9. 2024 odpor. Z obsahu argumentace v odporu však neplyne, že by v době předmětného jednání vozidlo sám řídil. Žalobce poté v rámci svého vyjádření k podkladům rozhodnutí v přestupkovém řízení dne 22. 10. 2024 popsal, shodně jako v podané žalobě, že je držitelem ZTP a že se potřeboval dostavit na advokátní komoru. Proto projel zákazovou ulicí, což může jako držitel ZTP učinit ze zákona, a to na základě § 67 zákona o silničním provozu. Na této své argumentaci žalobce setrval i u jednání soudu. Vysvětlil, a to s odkazem na soudu předložený parkovací lístek ze dne 29. 1. 2024, že potřeboval projet ulicí Biskupskou, aby se dostal k parkovacímu domu Velký špalíček, protože parkovací místa vyhrazená pro držitele průkazu ZTP v okolí před vjezdem do ulice Biskupská byla obsazena. Žalobce setrval na přesvědčení, že ze zákona mohl výše uvedené značky nerespektovat. K dotazu soudu, zda jej k průjezdu vedlo něco naléhavého, žalobce uvedl, že se potřeboval dostat na úřad. Vyslovil dále nesouhlas s celkovou koncepcí města Brna, pokud jde o parkování a vjezd do historického centra pro návštěvníky pouze na základě dlouhodobého oprávnění.
20. Podle § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
21. Podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
22. Podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu *obecní úřad obce s rozšířenou působností přestupek podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje, a a) nezahájil řízení o tomto přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o tomto přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*

23. Podle § 125g odst. 1 zákona o silničním provozu, *je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek podle § 125f odst. 1, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích; to neplatí, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6.*
24. Podle § 67 odst. 6 zákona o silničním provozu *mohou v jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i tam, kde je značka „Zákaz vjezdu“ omezena dodatkovými tabulkami „JEN ZÁSOBOVÁNÍ“, „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, „JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA“ a „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHU“.*
25. Podle § 67 odst. 7 zákona o silničním provozu *mohou v jednotlivých případech a je-li to naléhavě nutné, vozidla označená parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením vjíždět i do oblasti označené dopravní značkou „Pěší zóna“.*
26. K návrhu žalobce, poté co soud žalobce upozornil na výše citovanou právní úpravu ve smyslu § 67 odst. 6 zákona o silničním provozu, dokazoval žalobcem předloženým printscreenem ze stránek ministerstva dopravy, z něhož pro držitele průkazu ZTP nebo ZTP/P plyne informace, že držitel může vjet do oblastí označených jako „Zákaz vjezdu“ s dodatkovými tabulkami „JEN ZÁSOBOVÁNÍ“, „MIMO ZÁSOBOVÁNÍ“, „JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA“ a „MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHU“, a „Pěší zóna“.
27. V projednávané věci není sporu o tom, že vozidlo projelo značkou „Zákaz vjezdu“ bez uvedených dodatkových tabulek, pouze s dodatkovou tabulkou „Mimo vozidla s povolením OD MMB“. Pravidla plynoucího z § 67 odst. 6 zákona o silničním provozu se tak žalobce dovolává nepřipadně ve vztahu k dopravnímu značení v daném úseku ulice Biskupská v Brně. Pokud jde o vjetí do pěší zóny, která se zde rovněž nachází, to správní orgány provozovateli vozidla (žalobci) za vinu nekladly.
28. Výše shrnutému skutkovému stavu odpovídá i odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Magistrát v prvostupňovém rozhodnutí k odkazu žalobce na § 67 odst. 5 a 6 zákona o silničním provozu uvedl, že řidič projížděl úsekem, kde nebyl dopravní provoz omezen značkami ve smyslu žalobcem citovaných ustanovení zákona (tedy nikoli „Jen zásobování“, „Mimo zásobování“, „Jen dopravní obsluha“ či „Mimo dopravní obsluhy“). K námitce žalobce, že navyšování částky je diskriminační, s odkazem na zákonem stanovené rozpětí pokuty za uvedený přestupek ve smyslu § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, uvedl, že pokuta ve výši 2 000 Kč byla uložena na zcela spodní hranici zákonné sazby. Magistrát se rovněž vypořádal i s argumentací žalobce, že zdravotně postižené osoby „s kartičkou“ nemají povinnost se registrovat v systému parkovacích a vjezdových oprávnění a mohou projet zákazovou ulicí ze zákona. Uvedl, že Brno je historické město a není na stále narůstající počet aut přizpůsobeno. Řešení této situace započalo regulací historického centra, kde vznikaly pěší zóny a časově se omezovalo a zpoplatňovalo parkování, dále byl zaveden komplexní parkovací systém, jaký je běžný ve většině evropských metropolí. Cílem je zklidnění dopravy a nápomoc občanům, kteří zde bydlí či podnikají. Držitelé průkazu ZTP a ZTP/P mohou neomezeně a bezplatně parkovat svá vozidla na všech vyhrazených stáních, která jsou určena pro vozidla osob se zdravotním postižením. V historickém centru, kde je regulace vjezdu, je situace obdobná. Držitelé zmíněného průkazu tam mohou parkovat, musí si však vyřídit oprávnění k vjezdu, které je zdarma.

29. K označení se za řidiče magistrát žalobci s odkazem na zákonnou úpravu vysvětlil, že je-li zahájeno řízení o uložení pokuty za přestupek provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, nelze již zahájit řízení o přestupku pro stejné porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích; to neplatí, pokud se provozovatel vozidla zproští odpovědnosti za přestupek podle § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu. Magistrát uvedl, že žalobce žádný z liberačních důvodů ve smyslu § 125f odst. 6 zákona o silničním provozu neuplatnil. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedené závěry magistrátu jako správné potvrdil.
30. Soud k žalobní námitce, že přestupkové řízení mělo být vedeno o přestupku řidiče ve smyslu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu nikoli o přestupku provozovatele vozidla, předně uvádí, § 10 odst. 3 a § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu stanoví objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích, jejíž obsah je vymezen v jiných ustanoveních tohoto zákona. Povahou přestupku provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu se zabýval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16, a neshledal, že by tato právní úprava neodporovala ústavnímu pořádku. Jejím účelem je zajistit, aby porušení povinností silničního provozu řidičem nezůstalo nepotrestáno a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015-46, všechna citovaná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz).
31. Pokud jde o posloupnost procesních kroků před zahájením řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, lze odkázat na shrnutí v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2018, č. j. 1 As 18/2017-43. Projednání přestupku provozovatele vozidla je podmíněno tím, že správní orgán podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu učiní pouze nezbytné, nikoli rozsáhlé kroky ke zjištění pachatele přestupku, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje (body 35 a 36 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 1 As 222/2017-45). *„Zůstane-li však provozovatel vozidla nečinný a správní orgán řízení o správním deliktu zahájí, nelze tuto pasivitu již napravit a vrátit se zpět k přestupkovému řízení na základě později provozovatelem poskytnutých či jinak zjištěných informací o totožnosti řidiče (§ 125g odst. 1 zákona o silničním provozu), ledaže provozovatel úspěšně prokáže naplnění liberačních důvodů stanovených v § 125f odst. 5 téhož zákona. Pouze v takové situaci odpadá zákonem zakotvená negativní podmínka přestupkového řízení a je možné přestupkově stíhat řidiče, kterým je v takovém případě osoba, které vozidlo nesvěřil provozovatel zapsaný v registru vozidel.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2018, č. j. 1 As 18/2017-43, bod 14, zvýrazněno zdejším soudem).
32. Provozovatel vozidla tedy nemůže poté, co s ním bylo zahájeno přestupkové řízení, oznámit správnímu orgánu údaj o totožnosti řidiče. Lépe řečeno, učinit tak může, ale nemůže tím docílit toho, že správní orgán na základě takto opožděného oznámení případně s řidičem zahájí přestupkové řízení. Tomu odpovídají výše shrnuté závěry magistrátu i žalovaného a procesní postup zachycený ve správním spisu.
33. Na uvedeném nemůže nic změnit ani poukaz žalobce u jednání na zřejmě neformální komunikaci s příslušnými pracovníci úřadu, která snad měla údajně vykazovat znaky „vydírání“, pokud jde o částku určenou k zaplacení. Taková komunikace není součástí správního spisu a v postupu magistrátu se nijak nepromítla. Pokud jde o částku ve výši 750

Kč, která byla žalobci stanovena k úhradě ve výzvě ze dne 7. 2. 2024, č. j. GIN/MMB/OPD/0040901/2024, soud nemůže přisvědčit žalobci, který u jednání poukazoval na zjevnou libovůli úřadů při určování výše této částky. Její maximální výše plyne ze zákona o silničním provozu. Podle § 125h odst. 2 zákona o silničním provozu *obecní úřad obce s rozšířenou působností určenou částku stanoví ve výši jedné poloviny dolní hranice sazby pokuty, kterou lze uložit příkazem na místě za přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje. Vykazuje-li porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k), obecní úřad obce s rozšířenou působností stanoví určenou částku do 750 Kč; při stanovení výše určené částky přihlédne k závažnosti porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích.* Výše pokuty uložené žalobci v přestupkovém řízení pak rovněž vychází ze zákonodárcem určeného rozpětí její sazby (od 2 000 do 5 000 Kč).

34. Podle soudu tak byly splněny zákonné podmínky pro odložení věci týkající se možného spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce na výzvu magistrátu ze dne 7. 2. 2024, č. j. GIN/MMB/OPD/0040901/2024, nesdělil údaje o osobě řidiče.
35. Soud dále doplňuje, že z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, které tvoří spolu s rozhodnutím žalovaného v rámci soudního přezkumu jeden celek, nadto vyplývá, že magistrát se vypořádal i s námitkami žalobce, který s odkazem na průkaz ZTP rozporoval, že se na vozidlo takto označené uvedená zákazová dopravní značka vůbec vztahuje.
36. Z výše uvedených důvodů se závěr správních orgánů, že se žalobce dopustil přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu opírá o dostatečné skutkové podklady, které nevykazují žádné nedostatky či vady, které by vyvolávaly pochybnosti o skutkovém stavu, který zachycují (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS).
37. Pokud jde o důkazy navrhované nad rámec obsahu správního spisu, předně nebylo nijak zpochybněno, že žalobce je držitelem průkazu ZTP a uvedeným úsekem projel za účelem zaparkování v centru Brna, k čemuž doložil parkovací lístek. Pokud jde o fotodokumentaci dopravním značením, jde o podklad, který jsou součástí správního spisu, z jehož obsahu soud ve správním soudnictví při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
38. Soud však dokazoval pomocí nástroje panorama mapové aplikace mapy.cz promítnutím situace v ulici Biskupská v Brně, a to za účelem posouzení žalobní námitky, že daný úsek představuje „past na řidiče“. Soud však tímto směru k argumentaci žalobce uplatněné u jednání předeseílá, že již Městský soud v Praze v bodě 44 rozsudku ze dne 27. 8. 2024, č. j. 15 A 23/2024-58, uvedl, že *„je pravdou, že (s)myslem průkazu je především poskytnout jeho držiteli, resp. řidiči vozidla jeho držitele přepravujícího, určité výhody s cílem snížit dopady zdravotního postižení držitele průkazu. Sekundárním smyslem je upozornit ostatní účastníky provozu, že ve vztahu k vozidlu označenému tímto příkazem pro ně platí některé speciální povinnosti“* [BUŠTA, P., KNĚŽÍNEK, J. *Zákon o silničním provozu: Komentář*]. Tyto výhody ale nemohou být bezbřehé, naopak jsou zcela jasně vymezeny zákonem. Ustanovení § 67 odst. 5 zákona o silničním provozu opravňuje (mimo jiné) držitele průkazu ZTP v naléhavých případech a po nezbytně potřebnou dobu nerespektovat dopravní značení „zákaz stání“, ovšem za podmínky, že vozidlo

nebude bránit plynulosti a bezpečnosti provozu. Žalobcovo vozidlo, jak bylo vysvětleno výše, bezpečnosti a plynulosti provozu bránilo, a nadto jej žalobce zaparkoval nepřipustně blízko přechodu pro chodce [§ 27 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu]. Zákonodárce zapověděl samotné (krátkodobé) zastavení v blízkosti přechodu pro chodce, a proto nepřichází do úvahy aplikace zvýhodnění pro auta označená průkazem ZTP plynoucí z § 67 odst. 5 zákona o silničním provozu, které se týká toliko zákazu (déletrvajícího) stání. Odstavec 6 téhož ustanovení opravňuje vozidla označená průkazem ZTP v naléhavých případech vjet do zákazu vjezdu, odst. 7 pak do pěší zóny. Ani k jednomu v projednávané věci nedošlo a daná ustanovení, jichž se žalobce v žalobě dovolává, nelze na projednávanou situaci použít.“

39. Dokazováním bylo zjištěno, že řidič po průjezdu obousměrným úsekem ulice Biskupská přijede na poměrně široké místo před křižovatkou, kde přehledně vidí dopravní značení „Jednosměrný provoz“, „Pěší zóna“ a „Zákaz vjezdu“ s dodatkovou tabulkou v dálce. Soud se shoduje s vyjádřením žalovaného u jednání, že v tomto místě se řidič může pohodlně otočit a vrátit se zpět.
40. Soud však žalobci přisvědčuje v tom, že z místa, kde se řidič ještě může otočit a vrátit se zpět, aby se vyhnul vjezdu do jednosměrné části ulice, není dobře vidět nápis na dodatkové tabulce, na což žalobce poukázal při dokazování u jednání. Z daného místa je dobře vidět pouze zákazová značka „B 11“, nikoliv však do detailu dodatková tabulka. Z dálky by se řidiči mohlo dopravní značení jevit jako zákazová značka s dodatkovou tabulkou kupř. „JEN DOPRAVNÍ OBSLUHA“. Podstatné však je, že i v takové situaci by řidič či vozidlo převážející osobu s průkazem ZTP mohlo do uvedeného úseku vjet jen za podmínek § 67 odst. 6 zákona o silničním provozu, tedy v případě *je-li to naléhavě nutné*. Žalobce v žalobě konkrétně v tomto směru neargumentoval, nýbrž se obecně dovolával svého zdravotního stavu, jehož vážnost a obtíže s tím spojené zdejší soud plně respektuje. Proto se soud u jednání žalobce opakovaně tázal, co bylo důvodem průjezdu vozidla daným úsekem, zda jej k tomu vedla situace nutné nouze. Žalobce však k dotazu soudu uvedl, že úsekem projel za účelem parkování, protože se musel dostat včas na úřad, a protože byl přesvědčen, že ze zákona zákazem projet může.
41. V takovém případě žalobce ani s argumentací „pastí na řidiče“ nemůže být úspěšný. I kdyby byl žalobce přesvědčen, že vozidlo projíždí úsekem definovaným dopravním značením ve smyslu § 67 odst. 6 zákona o silničním provozu, Městský soud v Praze v již citovaném rozsudku ze dne 27. 8. 2024, č. j. 15 A 23/2024-58, v bodech 40 až 42 zdůraznil, že takový úsek lze projet v situaci, která by byla natolik nečekaná, naléhavá a nepředvídatelná (kupř. ohrožení na zdraví či životě), **že by neumožnila jiné řešení. Muselo by se jednat o hrozbu zásadního nebezpečí, které by nebylo možno odvrátit jinak než porušením zákona o silničním provozu.** Nic takového však argumentace žalobce ohledně hledání parkovacího místa a nutnosti dostavit se včas na úřad ani v nejhrubších směrech neindikuje.
42. Soud proto neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil ani žádnou vadu, jež by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

IV. Náklady řízení

43. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží; to by náleželo procesně úspěšnému

žalovanému. Žalovanému však žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 9. dubna 2026

Kateřina Kopečková
samosoudkyně